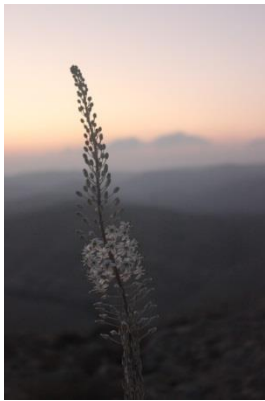

שנה חדשה בבית ספר שדה עין גדי

בכל שנה עם בואו של הסתיו נדמה כי המדבר מתעורר מחדש לחיים.

תקופת הקיץ היבשה מסתיימת, גשמים ראשונים נותנים את אותותיהם והמדבר מתחיל את להתמלא בגבי מים צוננים. בעלי החיים מתחילים לצאת, כנראה גם הם מריחים את קרבתו של החורף. קולות העגורים החלו להפר את השקט, שמי מדבר יהודה מלאים בציפורים נודדות, חצבים ראשונים ממלאים את יובליו של נחל משאש, זכרי היעלים כבר עסוקים בחיזור אחר הנקבות בין הבריכות בנחל דוד. מטיילים חוזרים אל שבילי המדבר – לאחר שאלו נעזבו לחודשי הקיץ החמים, ותחושת התרגשות עולה באוויר.

צילום: טהר רוט

בית ספר שדה עין גדי מתארגן גם הוא לשנה החדשה. המורות החיילות "החדשות" שהצטרפו בשנה שעברה לכותלי בית ספר שדה משנות כעת "קידומת" והופכות בן רגע להיות הבוגרות, צוות צעיר חדש של מדריכים בקרוב יצטרף למשפחה רבת דורות. בעוד פחות מחודש ישובו לאזור אלפי תלמידים מבתי ספר שונים ברחבי הארץ, לטעום מן השונות שבמדבר.

מלאכת ההדרכה בה אנו עוסקים מזה כמה עשורים לא נעשית קלה יותר עם השנים. אופי הטיילות החינוכית עבר ועודנו עובר שינויים רבים, אתגרים חדשים ניצבים ואת רובם אנו למדים תוך כדי תנועה. נדמה כי אותו "חיבור עם הטבע" כבר לא אינטואיטיבי כפי שהיה בעבר. ועם זאת, חשיבותם של "הטיולים השנתיים" (או הטיולים בכלל) איננה פוחתת, אולי רק להיפך. עבור חלק מבני הנוער זו למעשה ההזדמנות היחידה לראות ולהרגיש מקרוב את נופיה של הארץ בה גדלו.

לא אחת שאלו את עזריה אלון, ממקימי החברה להגנת הטבע, מה הניע אותו להישאר כל כך הרבה שנים באותה פעילות בשדה, כזו שמלווה באינספור אכזבות וכישלונות. "איני נאבק למען הטבע" כתב בספרו האוטוביוגרפי "טבע ואדם", "אני נאבק למען האדם: למען הבנים, הנכדים והנינים שלי ושל כולנו, שהם יוכלו לראות פרח פורח בשדה, צבי רץ בשדה ויעל במדבר."

תקוותי היא כי אהבתנו לטבע ולמדבר תסחוף אחריה עוד אהבות רבות של בני נוער, שירצו לשוב ולטייל בשבילי הארץ שלנו. ושתהיה לכולנו שנה טובה.